Soproni András

# RUSZKIK, HAZA?

PÁRATLAN OLDAL - LXI. évfolyam, 16. szám, 2017. április 21.

Forradalmak, népmozgalmak előszeretettel veszik elő korábbi földindulások külsőségeit, jelszavait. Az 1917-es orosz forradalom sok tekintetben az 1789-es francia forradalmat választotta mintának, így terjedt el például akkoriban a *grazsdanyin – polgártárs* megszólítás (a trónjáról lemondott II. Miklós is Romanov polgártárs lett). 1956-ban Magyarországon a tizenkét pont számos új változata, a nemzetőrség vagy a Kossuth-címer 1848–49-re utalt vissza, amiként az események mai megnevezése – forradalom és szabadságharc – szintén a bő száz évvel korábbi eseményekre hivatkozik.

Távol álljon tőlem, hogy az elmúlt napok tüntetéssorozatát ezekhez a történelmi sorsfordulókhoz hasonlítsam, de láthattuk, hogy maguk a tüntetők vettek elő ötvenhatos motívumokat. Nekem nagyon tetszett az EU-s zászlóval kifoltozott lyukas zászló egészséges blaszfémiája. Az évek óta üresen álló rádióépületre kitűzött zászló már kevésbé. Nem annyira a „játsszunk ötvenhatot” szándéka, mint inkább az, hogy a bizonytalanság gesztusát érzem benne: „Nem tűzhettük ki a parlamentre, nem tűzhettük ki a Fidesz-székházra, valahová, valami jeles helyre mégiscsak ki kéne tűzni” – úgy érzem, így lett a célpont az üres rádiószékház.

De az igazi melléfogás szerintem a „Ruszkik, haza!” jelszó felmelegítése volt.

Ötvenhatban, amikor – mellesleg, az „Ami, go home” – mintájára – a jelszó megszületett, Magyarország területén százezres szovjet hadsereg tartózkodott, nem szólva a belügyekbe a legközvetlenebbül beavatkozó, legkülönbözőbb „tanácsadók” siserahadáról. Ezekkel szemben a felszólításnak súlya volt. De kiket akarnának kiseprűzni a mai jelszóskandálók? Az állítólag Magyarországon működő pár száz hírszerzőt? Ebben az esetben talán nem méltányos megfeledkezni más hatalmak honi hírszerzőiről. Vagy a feljavított 3-as metrószerelvények műszaki átadószemélyzetéről van szó, esetleg Paks II előkészítőiről? Ebben az esetben minimum az „ágyúval verébre” esetét látom fennforogni. Netán a korábbi évtizedekből itt maradt tisztfeleségekre vagy az újabb időkben idetelepült ilyen-olyan vállalkozókra és más civilekre gondoltak? Ugyan már! Mi bajuk ezekkel? Vagy az évente idelátogató néhány ezer turistát üldöznék el? Ezeket aztán igazán vétek volna elijeszteni. Különösen bizarr a jelszó egy olyan tüntetésen, amely a CEU védelme ürügyén pattant ki, hiszen az egyetem hallgatói között szép számmal akadnak oroszok. Remélhetőleg ők nem veszik magukra ezt a nem egészen átgondolt ötvenhatoskodást.

De ha az ötvenhatos jelszavak közül kell válogatni, javasolnék egy aktuálisabbat, olyat, amelyik segíthetne – a jelentős létszám ellenére – még mindig szűk társadalmi körre szorítkozó megmozdulás kiterjesztésében. Legyen a jelszó: „Aki magyar, velünk tart!”